

	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
Godziny urzędowania	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ – 15 ³⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70 22 553 70 71 22 553 78 86 Radom 48 368 99 08	22 553 78 21 22 553 78 22 Radom 48 368 99 18	
Email	informacja@warszawa.wsa.gov.pl	czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4
WYDZIAŁ V

Dnia 6 lipca 2017 r.

Sygn. akt V SA/Wa 2264/16

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

Marcin Etienne
ul. Kaczki Dziwaczki 9
05-092 Łomianki

DORĘCZENIE ODPISU SKARGI KASACYJNEJ

W wykonaniu zarządzenia z dnia 30 czerwca 2017 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza – jako Skarżącemu - opis skargi kasacyjnej z dnia 22 czerwca 2017 r. wniesionej przez Radę Miejską Łomianki od wyroku z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie ze skargi Marcina Etienne na decyzję Rady Miejskiej Łomianki z dnia 21 grudnia 2015 r., nr uchwały XIII/145/2015 w przedmiocie odrzucenia wniosku dotyczącego przeznaczenia środków z funduszu sołectkiego.

Sprawa zostanie rozpoznana na posiedzeniu niejawnym, jeżeli żadna z pozostałych stron w terminie 14 dni od doręczenia odpisu skargi kasacyjnej nie zażąda przeprowadzenia rozprawy (art. 182 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.). Na posiedzeniu niejawnym Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznana skargę kasacyjną w składzie trzech sędziów.

Ewa Nieora
starszy inspektor

POUCZENIE

1. Strona, która nie wniosła skargi kasacyjnej, może wnieść do wojewódzkiego sądu administracyjnego odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie 14 dni od doręczenia jej odpisu skargi kasacyjnej (art. 179 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.).

2. Odpowiedź na skargę kasacyjną powinna być złożona do Sądu z odpisami dla każdego z wnoszących skargę kasacyjną. Odpisem pisma jest każdy dalszy jego egzemplarz, zgodny z oryginałem. Mogą to być uwierzytelnione (poświadczone za zgodność z oryginałem) fotokopie bądź uwierzytelniony wydruk poczty elektronicznej.

3. W przypadku, gdy strona wnosząca skargę kasacyjną zrzekła się rozprawy, strona, która nie wniosła skargi kasacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu skargi kasacyjnej może zażądać przeprowadzenia rozprawy (art. 182 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.)

Pułtusk, dnia 22 czerwca 2017 roku

Sygn. Akt V SA/Wa 2264/16

NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY
w WARSZAWIE

ul. Boduena 3/5
00 – 011 Warszawa

za pośrednictwem

WOJEWÓDZKIEGO SĄDU
ADMINISTRACYJNEGO
w WARSZAWIE

ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący kasacyjnie – organ:

Rada Miejska w Łomiankach

ul. Warszawska 115
05-092 Łomianki

reprezentowany przez

r. pr. Jacka Nieściora
(adres do korespondencji w stopce)

Skarżący:

Marcin Etienne
ul. Kaczki Dziwaczki 9
05-092 Łomianki

SKARGA KASACYJNA

Rady Gminy w Łomiankach od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 kwietnia 2017 roku, sygn. akt V SA/Wa 2264/16, doręczonego wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi Rady Miejskiej w Łomiankach w dniu 25 maja 2017 roku.

Na podstawie art. 173 § 1 oraz art. 174 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm.) (dalej jako p.p.s.a.), działając w imieniu Rady Miejskiej w Łomiankach **zaskarżam w całości wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2017 roku, sygn. akt V SA/Wa 2264/16.**

Zaskarżonemu wyrokowi, na podstawie art. 174 pkt 1 p.p.s.a. zarzucam:

naruszenie prawa materialnego, a to art. 101 § 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 1990 Nr 16, poz. 95 ze zmianami) oraz art. 5 ust. 11 ustawy o funduszu sołectkim (Dz.U. z 2014 r. poz. 301) poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że skarżący jako obywatel sołectwa ma interes prawny lub uprawnienie w rozumieniu w/w przepisu do zaskarżenia do sądu administracyjnego uchwały jednostki stanowiącej samorządu terytorialnego w przedmiocie odrzucenia wniosku sołectwa w sprawie przyznania środków z funduszu sołectkiego.

Mając na uwadze tak sformułowane zarzuty, na podstawie art. 185 § 1 p.p.s.a. **wnoszę o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.**

Na podstawie art. 203 pkt 2 p.p.s.a. **wnoszę o zasądzenie od skarżącego na rzecz Rady Miejskiej w Łomiankach kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.**

Na podstawie art. 182 § 2 p.p.s.a. oświadczam, **że zrzekam się rozprawy.**

UZASADNIENIE

Mieszkaniec sołectwa Dziekanów Bajkowy pan Marcin Etienne, złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę z dnia 1 lutego 2016 r. na uchwałę Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 21 grudnia 2015 r., Nr XIII/145/2015, która tą uchwałą Rada odrzuciła Wniosek sołectwa Dziekanów Bajkowy w sprawie przyznania środków z funduszu sołectkiego na 2016 r., z powodu niespełnienia warunków określonych w art. 2 ustawy o funduszu sołectkim z dnia 21 lutego 2014 r. (Dz.U. 2014, poz. 301). Skarżący wnosil o stwierdzenie nieważności tej uchwały oraz jednocześnie zaskarżonej do tutejszego Sądu uchwały Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 22 października 2015 r., Nr XIII 29/2015, którą to sołtys sołectwa Dziekanów Bajkowy podtrzymał odrzucony zaskarżoną uchwałą wniosek dotyczący podziału środków funduszu sołectkiego (sygn. V SA/Wa 353/16

Uchwale z dnia 21 grudnia 2015 r. skarżący zarzucał naruszenie art. 5 ust. 11 ustawy o funduszu sołectkim poprzez brak uzasadnienia wskazującego, które z przedsięwzięć wskazanych we Wniosku sołectwa Dziekanów Bajkowy do realizacji w ramach funduszu sołectkiego nie są zadaniami własnymi gminy, nie służą poprawie warunków życia mieszkańców lub nie są zgodne ze strategią rozwoju gminy. Skarżący wskazywał równocześnie, iż uchwała ta pozostaje w

sprzeczności z uchwałą z dnia 22 października 2015 r., Nr XI/129/2015, a nadto wskazał, że odrzucenie wniosku sołectwa uchwałą z dnia 22 października 2015 r. wyeliminowało podstawę do podjęcia uchwały z dnia 21 grudnia 2015 r.

W odpowiedzi z dnia 23 lutego 2016 r. na skargę Marcina Etienne Rada Miejska w Łomiankach wniosła o jej odrzucenie ewentualnie oddalenie. Zdaniem Rady Marcin Etienne nie ma legitymacji procesowej do zaskarżenia uchwały Rady Miejskiej, ponieważ nie narusza ona jego interesu prawnego lub uprawnienia w rozumieniu art. 101 ustawy o samorządzie gminnym. Ponadto zdaniem Rady Miejskiej w Łomiankach odrzucenie wniosku sołectwa nie wymaga uzasadnienia, a zarówno wójt jak i Rada Gminy na każdym etapie postępowania uprawnieni są do badania wniosków sołectw pod względem formalnym i materialno - prawnym.

Uwzględniając wniesioną skargę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, iż organy jednostki samorządu terytorialnego dopuściły się w toku rozpoznawania wniosku sołectwa Dziekanów Bajkowy w sprawie przyznania środków z funduszu sołeckiego na 2016 r. wielu nieprawidłowości wynikających z niekompetencji i naruszeń prawa.

Przed wszystkim Sąd ten stwierdził, iż Marcin Etienne miał, w rozumieniu art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, interes prawny w zaskarżeniu uchwały Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 21 grudnia 2015 r., Nr XIII/145/2015, odrzucającej Wniosek sołectwa Dziekanów Bajkowy w sprawie przyznania środków z funduszu sołeckiego na 2016 r. Zaskarżył on wskazaną uchwałę działając wyłącznie jako mieszkaniec sołectwa Dziekanów Bajkowy. Sąd podzielił tu stanowisko orzecznictwa i piśmiennictwa (wprawdzie bez wskazania konkretnego odniesienia), które wywodzi, iż interpretacja przepisów o zaskarżaniu uchwał organów jednostek samorządu terytorialnego musi uwzględniać przepisy Konstytucji RP oraz wskazuje, że członek wspólnoty samorządowej dysponuje określonymi uprawnieniami z racji samego członkostwa w tej wspólnocie. Wykluczenie możliwości ochrony tych uprawnień przed sądem administracyjnym zdaniem WSA naruszałoby konstytucyjne prawo członka wspólnoty mieszkańców Dziekanowa Bajkowego -Marcina Etienne do sądu, które gwarantuje mu art. 45 Konstytucji RP.

Sąd stwierdza także, wbrew stanowisku organu, iż uchwała jednostki samorządu terytorialnego musi zawierać uzasadnienie nie tylko formalnie, jak w rozpoznawanej sprawie, ale wyjaśniające podstawę prawną, stanowisko, motywy i argumenty organu.

Ponad powyższe Sąd wskazał, iż w rozpoznawanej sprawie organ odrzucając zaskarżoną uchwałą Wniosek sołectwa „z powodu niespełnienia warunków określonych w art. 2 ustawy z dnia 21 lutego 2014 r. funduszu sołeckim” — w uzasadnieniu tej uchwały wyłącznie przytoczył treść art.

2 ust. 6 u.f.s. W żadnym stopniu nie wyjaśnił, który i dlaczego, punkt wniosku nie odpowiadał wymogom określonym w art. 2 ust. 6, tj. które z przedsięwzięć opisanych w nim nie mieszczą się w zadaniach własnych gminy, nie służą poprawie warunków życia mieszkańców czy nie są zgodne ze strategią rozwoju gminy. Już samo to czyniło zaskarżoną uchwałę niekompletną i niepoddającą się merytorycznej kontroli w stopniu uzasadniającym stwierdzenie jej nieważności w oparciu o art. 147 § 1 prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Za przyjęciem nieważności zaskarżonej uchwały przemawia zdaniem WSA także rażące w ocenie Sądu naruszenie przepisów ustawy o funduszu sołectkim, dotyczących procedury rozpoznawania Wniosku sołectwa w sprawie przyznania środków z funduszu sołectkiego na 2016 r. i podejmowania w tej sprawie uchwał przez Radę Miejską w Łomiankach. Zgodnie z art. 5 ust. 11 u.f.s., wniosek określony w art. 5 ust. 1 i spełniający wymogi formalne określone w art. 5 ust. 2 — 4, podlega ocenie merytorycznej na etapie uchwalania budżetu jednostki samorządu terytorialnego. Wówczas Rada Miejska sprawdza, czy przedstawione w nim przedsięwzięcia spełniają wymogi określone w art. 2 ust. 6 lub 7.

Zgodnie z art. 147 § 1 p.p.s.a. Sąd uwzględniając skargę na uchwałę Rady Miejskiej stwierdził nieważność tej uchwały. Odwołując się do art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591) oraz do wypracowanego w orzecznictwie sądów administracyjnych stanowiska, Sąd w rozpoznawanej sprawie stwierdził, że zaskarżona uchwała jest nieważna, ponieważ doszło przy jej uchwaleniu do istotnego naruszenia prawa - naruszenia przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania aktów, naruszenia podstawy prawnej ich podjęcia, naruszenia przepisów prawa ustrojowego i prawa materialnego przez wadliwą wykładnię oraz przepisów dotyczących procedury podejmowania aktu.

Analiza przedstawionego powyżej stanu faktycznego, a przede wszystkim jego oceny prawnej, nakazuje ponownie zakwestionować istnienie po stronie skarżącego interesu prawnego lub uprawnienia w rozumieniu art. 101 § 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, a co za tym idzie legitymację skarżącego do wystąpienia ze skargą do sądu administracyjnego. Zawarte w uzasadnieniu wyroku stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w tym przedmiocie jest dość lakoniczne i zasadniczo wskazuje na odwołanie się do konstytucyjnego prawa i poglądu możliwie szerokiego dostępu przez obywatela do sądu. Nawet jednak najbardziej liberalne i szerokie podejście do tego konstytucyjnego prawa, nie oznacza, że jest ono nieograniczone – gdyby było inaczej Ustawodawca nie zawierałby w ustawach żadnych ograniczeń w tym zakresie. Takie jednakże istnieją, a w rozpatrywanym przypadku jest nim istnienie po stronie skarżącego uprawnienia lub interesu prawnego.

Zgodnie z definicją określoną w komentarzu do art. 28 Kodeksu postępowania

administracyjnego, poprzez interes prawny można rozumieć "przyznanie przez przepis prawa jednostce konkretnych korzyści, które można realizować w postępowaniu administracyjnym, bo orzeka się o nich przez wydanie decyzji administracyjnej. Cechami tego interesu będzie to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego" (Komentarz do art. 28 [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, prof. zw. dr hab. Barbara Adamiak, prof. zw. dr hab. Janusz Borkowski, 2016, Legalis).

A zatem, jeśli danym aktem nastąpiło naruszenie takiego interesu prawnego lub uprawnienia, to osoba, której prawo lub uprawnienie zostało naruszone, może żądać usunięcia danego aktu prawnego z obrotu prawnego. Powstaje więc w tym miejscu pytanie, czy odrzucenie przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego wniosku sołectwa w przedmiocie przeznaczenia środków funduszu sołeckiego taki interes faktycznie narusza? Zdaniem skarżącego organu na pytanie to należy odpowiedzieć zdecydowanie negatywnie. Powodem takiego twierdzenia jest to, że uprawnienia jakie ewentualnie może „uzyskać” członek danego sołectwa na podstawie funduszu sołeckiego z pewnością nie mają charakteru indywidualnego i konkretnego. Zgodnie z regulacjami u.f.s. fundusz nie jest funduszem celowym w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 885, 938 i 1646), jego środki funduszu przeznacza się na realizację przedsięwzięć, które zgłoszone we wniosku, o którym mowa w art. 5, są zadaniami własnymi gminy, służą poprawie warunków życia mieszkańców i są zgodne ze strategią rozwoju gminy, Środki funduszu mogą być również przeznaczone na pokrycie wydatków na działania zmierzające do usunięcia skutków klęski żywiołowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej. Regulacja ta w sposób oczywisty wskazuje na ogólność i powszechność realizowanych celów, a jednocześnie na brak możliwości indywidualizacji takiego celu. Nie jest więc z samej istoty tej regulacji możliwe, aby poprzez przyjęcie i uwzględnienie funduszu sołeckiego, dany obywatel nabył indywidualne i konkretne uprawnienie lub interes prawny.

W swoim uzasadnieniu tej kwestii WSA wskazał, że członek wspólnoty samorządowej dysponuje określonymi uprawnieniami z racji samego członkostwa w tej wspólnocie. Niewątpliwie jest to pogląd wręcz oczywisty, ale ze względu na charakter sprawy koniecznym było wskazanie katalogu tych uprawnień, a przynajmniej tych, które przedmiotowa uchwała naruszała, czego jednakże WSA nie uczynił, co też należy zrobić w tym miejscu. Analiza wniosku Sołectwa Dziekanów Bajkowy z dnia 16 września 2015 r. wskazuje na następujące cele: Doposażenie punktu rekreacyjno – sportowego; Organizacja zimowych i wiosennych zawodów sportowych; Doposażenie boiska sportowego oraz boiska do piłki nożnej; Lokalny kwartalnik; konkurs na najpiękniejszy ogród; Środki na zakup kompresora dla OSP w Łomiankach. Czy

którykolwiek z w/w wskazanych celów mógł choć potencjalnie wpływać na indywidualny interes lub uprawnienie skarżącego? Odpowiedź jest w sposób jednoznaczny negatywna.

Zauważyć i podnieść należy również fakt, że interpretacja art. 101 § 1 ustawy o samorządzie gminnym, jaką prezentuje WSA w niniejszej sprawie prowadzi do przyznania obywatelowi jako członkowi danej wspólnoty np. gminy uprawnienia do kwestionowania w trybie art. 101 § 1 u.s.g. uchwały budżetowej całej jednostki samorządu terytorialnego. Skoro obywatel ma uprawnienie do kwestionowania braku realizacji określonych celów ze środków budżetowych w obrębie sołectwa (do tego bowiem faktycznie sprowadza się przedstawiona w uzasadnieniu wyroku interpretacja art. 101 § 1 u.s.g.), to dlaczego to uprawnienie miałoby nie dotyczyć budżetu całej jednostki? Brak przeznaczenia pieniędzy na budowę czy remont konkretnej drogi, budowy szkoły czy kanalizacji w sposób tożsamy przekłada się na skutki wywołane brakiem przyjęcia danego funduszu sołectkiego. W tym miejscu wyłania się z całą ostrością zagadnienie interesu prawnego jak przesłanki dla możliwości zaskarżania uchwał i nie ulega również wątpliwości, że regulacje dotyczące przeznaczenia środków budżetowych zostały pozostawione poza obrębem możliwości ich weryfikacji przez konkretnego obywatela.

Zwrócić uwagę należy również na okoliczność, iż skarżący Marcin Etienne sam, tak w składanych pismach jak i w toku rozprawy, nie potrafił w sposób przekonujący wyjaśnić kwestii swojego interesu prawnego. Odwoływał się jedynie do argumentacji opierającej się na fakcie, iż to on był inicjatorem tego wniosku i decydował o jego kształcie. Również jednak patrząc pod tym kątem na sprawę nie można uznać, że jest to stanowisko zasługujące na aprobatę, gdyż nie zmienia to faktu, że niezależnie kto był autorem wniosku o podział środków z funduszu sołectkiego i tak nie nabył w związku z tym żadnych indywidualnych i konkretnych uprawnień z tego tytułu.

Mając powyższe na uwadze wnoszę jak na wstępie.

RADCA PRAWNY
Jacek Nieścior

ZAŁĄCZNIKI:

odpis skargi kasacyjnej – szt.3